

BEŞİNCİ ÇEVRE EYLEM PROGRAMI (1993-2000)

Avrupa Birliđi Çevre Politikasının esaslarını belirleyen programın giriş bölümünde sürdürülebilir kalkınma ve çevre ilişkisi açıklanmıştır. Maastricht antlaşmasında ifade edilmiş olan sürdürülebilirlik kavramına kalkınma kavramı da eklenerek bütüncül bir hale getirilmiştir. Bu bütüncül hal daha sonra Amsterdam Antlaşmasında da vücut bulmuştur.

Program önceki programlara göre birçok çevresel sorunu çok daha kapsamlı şekilde ele almıştır. Bu sorunlar genel olarak şu şekilde verilmiştir:

- İklim Değişikliği,
- Asitleşme ve hava kirliliđi,
- Doğal Kaynak tüketimi ve bioçeşitlilik,
- Su kaynaklarının kirliliği ve tüketimi,
- Kentsel çevrenin bozulması,
- Kıyı alanlarının bozulması,
- Atık (FEAP, 1993: 13).

AB'nin, birlik politikalarını çevrenin korunması ilkesi ile bütünleştirme çabasına bağlı olarak, yürütölen bütün çalışma ve programlarda çevrenin de göz önüne alınması artık zorunlu olmuştur (Dura ve Atik, 2014: 438).

KAYNAK:

Türkiye'nin Avrupa Birliđi Çevre Politikalarına Uyum Sürecinin Deđerlendirilmesi, Optimum Ekonomi ve Yönetim Bilimleri Dergisi, Cilt 4, Sayı 2- <http://dergipark.ulakbim.gov.tr/usakoeyb/>